

lemmer, som det vil sees af Betænkningen Side 329, hvor det hedder, at jeg „ikke kan anerkjende Tilraædeligheden af den her anviste Udvæit“. Det er altsaa en Ungiægtighed, naar jeg er opført som Medforslagsstiller til dette Forslag under Nr. 15, forsaavidtsom denne Classificationnorm er optagen som integrerende Deel af samme. Denne Ungiægtighed har sin Forklaring deri, at Forslaget ved den allersidste Behandling af Sagen i Udvalget undergik en væsentlig Forandring netop i denne Retning, og i de sidste Timers Skynning have Forslagene, som de endeligt bleve redigerede, ikke kunnet meddeles de enkelte Medlemmer af Udvalget. — Den, som med Opmærksomhed har gennemlæst Betænkningen, vil uden tvivl have fundet, at det er gode og gyldige Grunde, der have bevæget Udvalget til at forlade det Grundlag, hvorpaa Lovudkastet er bygget med Hensyn til Classificationen af Præstestaldene. Men, naar de fire ærede Medlemmer, som sagt, have lagt Indtægten af Hartkornet til Grund, beregnet til 80 Rd. pr. Td. Hartkorn, have de ikke selv lagt Dølgemaal paa, „at dette Grundlag ingenlunde er sikkert, idet en Tønde Hartkorn kan have meget forskjellig Værdi“. En Trøst have de nu vel søgt deri, at, „om endogsaa et Kalb ved et til høit Hartkorn ansat, men lidet indbringende Nolsbrug faaer Skin af en større Hjemmeindtægt, end det har, og derved mindre Tilskud, saa drives det ligeledes ved det samme Hartkorn op mod en høiere Klasse og faaer derved større Udsigt til Tilskud“. Men de have derhos erkjendt, at „denne Trøst rigtignok kun bliver sand, hvor Kalbet virkelig naaer ind i den høiere Klasse“. Det er altsaa en meget utilstrækkelig Trøst, en Trøst, som svigter ved mangfoldige Kalb, ved alle de Kalb nemlig, som ved den høiere Skinverdi drives op imod den høiere Klasse, men uden at komme ind i den. Jeg kan derfor ikke stemme for dette Forslag; jeg kan ikke finde, at der derved er vundet noget mere paalideligt Grundlag for Klasseinddelingen end ved Lovudkastet. Jeg er saaledes kommen til det samme Resultat som den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen), der Side 339 i Betænkningen udtaler, at „enhver Classification af Embederne maa omsettes, indtil de fornødne

Forarbejder for en retfærdig Inddeling blive tilveiebragte.“

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det ærede Udvalg har gjort Præsternes Angivelse af Avlingen til Gjenstand for en temmelig udførlig Kritik. Jeg tilstaaer, at jeg dog egentlig ikke skjønner, at det havde været aldeles nødvendigt. Ved Forelæggelsen af Lovforslaget tillod jeg mig allerede at bemærke — jeg haaber, at den ærede Formand tillader mig at oplæse det — „der er en Indtægt, som er overordentlig vanskelig at beregne, nemlig Avlingen. Det er særdeles vanskeligt for Præsten, som sjelden fører nøiagtig Bog over sin Avling, at angive, hvilke Indtægter han virkelig har havt af denne. Jeg kom derfor snart til det Resultat, at jeg maatte sætte en fast Sum, beregnet efter Hartkornet, som Avlingens Indtægt.“ Det høie Thing vil altsaa see, at jeg fra første Færd af har tilkjendegivet, at jeg ikke kunde anerkjende Paalideligheden af de indkomne Beretninger om Avlingen, og under denne Overensstemmelse forekommer det mig, at de anførte Kjendgjerninger kun tjene til at bestyrke min Opfattelse af Forholdene. Dette med Hensyn til Spørgsmaalet om Avlingen. Jeg finder, at med Hensyn til de i Bilag IV opstillede Beregninger om de Indtægter, som nu ere døbte af Udvalget med Navnet „Hjemmeindtægt“, har der egentlig ikke været Anledning for Udvalget til at gjøre nogen væsentlig Bemærkning, og det har derfor ikke kunnet Andet end forandre mig at see forskjellige Ytringer, der ere fremkomne af nogle af Medlemmerne af det ærede Udvalg med Hensyn til alle disse Beregninger. Saaledes bemærker et Mindretal Side 352 i Betænkningen: „Vi kunne det ikke først fordi de Beregninger over Præstestaldenes Indtægter, hvorpaa Tilskuddene fra Lønningsfonden ere byggede, have ved nærmere Undersøgelse viist sig at være af den Bestaafenhed, at de først ved en gjenmængende ny Bearbejdelse ville kunne afgive det paalidelige Grundlag for en Lønningslov.“ Det forekommer mig, at denne overordentligt strenge Dom af det ærede Mindretal i Udvalget ialtsald maatte have afgivet en Opfordring for det til at gjøre